

Svenska Canada-Tidningen.

The Swedish Canada News.

ARG. (Year) 20.

Number 5 Cent.

WINNIPEG, MANITOBSDAGEN DEN 22de FEBRUARI 1912.

Published on Second Class Matter at the Post Office Department at Winnipeg, Can. and Grand Forks, N. D. No. 8.

TEXAS.

Några intressanta från "Den Soliga Södern".

Vi canadensare, både infödda och invandrade, äro ju öfverens om att Canada är ur. i bland de "nya" länderna. I ekonomiskt afseende har ju detta land gett en trygg existens åt de flesta som kommit hit och som själva gjort sitt bästa, och hvad klimat och trefnad i öfrigt beträffar så har man snart vänt sig till det förhållande här och där som det är "afven i det afseendet".

Vår höga tankar om Canada bekräftas också däraf att vi numera äfven få mottaga tio tusentals emigranter från Förenta Staterna, som ju länge varit "det förfärliga landet" på den stora amerikanska kontinenten. Där nere i Staterna ha de ju nu i december haft en så öfverhettad immigration, att förhållandena där mågenstades börjat likna situationen där hemma i "gamla landet", och det blott i Sverige utan öfverallt i Europa — det har blifvit för höga arbetslösheter, för låga lönelöner och för trängsel på arbetsmarknaden. Man vet ju att Förenta Staterna äro nu här öfverhettade af sitt hemlandet, att skänka bort, men det bästa har gått för länge sedan, och det som är kvar är för det mesta skvalrotad och all för långt afstånd från järnväg.

Intet under därför att amerikanerna kastat sina ögon på det nya landet norr om gränsen där vi äro ha så öfverhettad mycket god frukt land att bjuda den landhungerige och där arbetsförhållandena i mångt och mycket äro betydligt gynnsammare än i Förenta Staterna. Och här i Canada ha vi betraktat det som en självklar sak att Förenta Staterna numera bör till "de gamla länderna", att immigrationen så småningom kommer att sakta af, och att det är Canada som är kalladt att i detta afseende taga arvet efter vår stora granne söderut. Så här det var också bli, men Förenta Staterna har i alla fall ännu ej gjort öfverräkningen, för stora och stora annonser äro äro mer än till en ringa del koloniserade och som ännu kunna mottaga öfverflöd massor af immigranter.

Därom fingo vi för ej länge sedan företa en påminnelse här i Canada, då förtagsamma landfrämjare började annonsera Florida- och Texasland till så för oss Canadensare. Vi Canadensare — och det äro vi ju alla — äro vårt bredaste löje, och tyckte synd om landfrämjarna som betalande till så mycket pengar, för stora och stora annonser äro äro mer än till en ringa del koloniserade och som ännu kunna mottaga öfverflöd massor af immigranter.

Men annonserandet fortsatte, och snart börde man att den ene efter den andre att ens bekanta köpi sig en liten plantage därnere. En och annan hade också varit själf och sett med egna ögon, och när han kom hem var han full förnjings öfver det nya landet i Söder.

Underbetänkt tänkte ju inte alla att de ljugo när de beskrefvo allt det härliga de sett därnere, men jag trodde ändå att de ej sett sig omkring så skarpt, annars skulle de ovillkorligen ha kommit underfund med att detta jordiska paradys ändå måste ha några svåra "drawbacks", ty så brukar det vara med allt "paradisiskt" i denna jämmerdalen. Jag har nu varit nere i Texas själf, och jag får säga att jag troas aktionsvärda hemlandet "ej tunnare än några sådana "drawbacks" som jag väntade. Jag hade bl. a. varit nästan säker på att där skulle vara för mycket skallerormar och för svår smärvarme, men intedera lär vara fallet, efter hvad jag kunde utrona genom samtal med en mängd skandinaviska n. fl. som bott där i flera år. Ät andra sidan konstaterade jag också att det icke alls är lägre eller öfverdrift att landet därnere kan producera tre sköckor om året och att "trek farmers" kunna få flera hundra dollars pr acre i afkastning eller att apelsinodling i sionm tid ger ånda upp till 1000 dollars pr acre, ehuru det naturligtvis är en mängd som upp på så fina resultat.

Allt det där är folkomligt saunt — men ändå behöfva vi nog ej vara rädda för att mista så många canadensare genom emigration till "crop country" där nere i Texas. En och annan kommer väl att flytta dit, men det blir ändå ej ens på tusen af alla dem som under samma till omständigheter är ett stort antal land, så förtrodd de dock ganska mycket pengar dels till den långa resan dit och dels till starten där — betydligt mera pengar än hvad som kräfves för en god start här i Canada. Ja, här i Canada kan verkligen utan en cent i fickan nyklingen finna någon lunda väl betaldt arbete — som häst, men där nere i Texas skulle en driv "grofbrutarer" knappast alla ha några utsikter att få arbete motständig betalning — ty där ha de

Flickan, som sig på s. J.

Angrade sig sedan och försvann.

Härom dagen vigdes en boarding-husägare G. E. Watson, 362 Melbourn, med en mycket vacker flicka som blifvit bekant med "på detta namn vanliga sätt" — genom en fransöska. Genast efter vigseln anförtrödde den unga bruden honom blott rodnande att hon måste gå till Eatons och köpa några klädesplagg som hon ville vara ensam att välja ut — där för fick hon ej följa med henne dit. Sedan dess såg man ej mera till henne den dagen och dagen därpå anmälde man för polisen att hans brud antagligen blifvit röfvad af hvita slafhandlare eller enleverad af någon rival.

Sedan dess har emellertid den trassliga berättelsen redits ut — på ett ganska oväntad och ovärdigt sätt. Flickan har nämligen gifvit sig tillkännas och påstår att hon gifte sig med Watson bara "på skämt" och ej alls trodde äktenskapet var bindande då hon gifte sig med honom. Watson tycker naturligtvis ej om hennes skämsandhet och önskar att han åter vore lyckligt ogift, men juristerna förklara att både han och flickan äro alldeles lagligt gifta med hvarandra — och med här gällande äktenskapslagstiftning blir det nog ej heller så lätt att få skilsmässa.

Öfverflöd på mexikanska arbetare för 50 å 80 cents pr dag. Här i Canada ha vi ännu en nykterhet fritt hemlandet, men i Texas finns icke och har aldrig funnits något fritt land, utan allt land måste köpas. Texas kommer därför med all säkerhet icke att draga någon afsevärd immigration från Canada — däremot kan det ju hända att amerikanerna i de norra staterna komma underfund med att Texas kanske är ett lika bra immigrationsland som Canada. Men i stället kommer naturligtvis Canada händelser att draga till sig en allt större och större del af den europeiska immigrationen, så att trots den väldiga immigrationen som på senare tiderna höret strömma med till Texas, Gulkust — och äfven om en hel del canadensare skulle börja på att styra kosan dit ned — så kommer den osämligheten ändå alls icke att beröra Canada och den startade utveckling som vi äro rädd att vänta för.

Detta är en endast några ord om Texas och Canada i största allmänhet — i nästa nummer skall vi i detalj skildra min utgång från Texas Gulkust, "Det Nya Californien".

DE NYA KINESISKA REPUBLIKEN.

YUAN SHI KAI VALD TILL PRESIDENTEN.

Den provisoriske presidenten blir ambassadör i London.

Förhållandena i Kina synes nu börja stadga sig. Republikanerna ha gått med på enkejsarens förslag till uppgörelse och kejsardömet är alltså afskaffadt i "det himmelska riket". Den provisoriske presidenten Dr. Sun måste emellertid ofrivas för hustruens skull. I hans ställe har till president valts Yuan Shi Kai, som ända till det sista varit kejsarens husets förtroeliga rådgivare men på samma gång hållit sig ganska väl med republikanerna och spelat rollen att medlare mellan de båda ytterliga skänderna. Den gamle diplomaten skötte nu lönen för sin möda, då han från att vara kejsarens tjänare, ständigt önskar till lif och lem, på en gång blir den främste mannen i sitt land.

Dr. Sun tyckes ha fogat sig i sin afsättning utan att knyta, och som gämnad till Kinas ambassadör vid det engelska hovet. Den befattningen är ju heller inte så illa, och åtminstone bör det kunna lugnare att dansa på hovbald och äta galamiddagar i London än att regera öfver Kina, där väl ännu på lång tid ej är blifvit någon efter den senaste tidens stormar.

MANITOBAREGERINGEN OCH NYKTERHETSSAKEN.

En jättedeputation uppvakter och får intet gynnsamt svar.

En depuration på ej mindre än 300 nykterhetsvänner uppvaktade härom dagen vår provisoriska regering för att uttrycka sina önskemål beträffande barnens skolepänning. Deputationen, som leddes af den kände nykterhetsskimpen W. W. Bulhanan, fick emellertid tydligt nog veta att från den nu varande regeringen har nykterhetssaken intet godt att vänta. Och det är ju också helt naturligt då man vet att hotell och krogvärdarne spela en så stor och viktig roll i det konservativa valmaskineriet.

Kyrkorna och Nykterhetssaken.

Litet mera om diskussionen i Elanwood.

Bakom pseudonymen "Quo Vadis" gömmer sig en viss referent, som i C. T. för den 15 feb. skickat återgifva hvad som sådes på "Vikingsarnas" diskussionsmöte i Morrises hall, lördagskvällen den 10 jan. Quo Vadis är ett latinsk ord och betyder: hvart går du? — Den frågan må man väl också ha skäl att framställa till referenten af sagda möte, ty främst den ogranliga partiskhet som han härvid ådagaligger, är han också till den grad tankespridd, att han vänder upp och ned på hela mötet, värre än det var från början. Reder därför om plats för några rättelser af "Hvart går du" som framställning af saken.

Diskussionens "förhistoria" var icke den, "att pastor Sällström gjorde något anfall af godtemplarnas arbete" som sådes på "Vikingsarnas" diskussionsmöte i Morrises hall, lördagskvällen den 10 jan. Quo Vadis är ett latinsk ord och betyder: hvart går du? — Den frågan må man väl också ha skäl att framställa till referenten af sagda möte, ty främst den ogranliga partiskhet som han härvid ådagaligger, är han också till den grad tankespridd, att han vänder upp och ned på hela mötet, värre än det var från början. Reder därför om plats för några rättelser af "Hvart går du" som framställning af saken.

Detta påstående, och huru skulle de kunna det, ty det är ett allmänt känt faktum som icke kan dementeras, utan hvad jag kändrade var, att jag framhöll, dansen från moralisk synpunkt lika skadlig som dryckenskap, och för en sant troende kristen alldeles omöjlig sak att deltaga uti. Nu visste jag icke att godtemplarna varit så "förbittrade" öfver denna sak, ty det var icke deras "arbetsätt" jag kändrade, utan då en annan i hvariskt den förekommer. Vill nu Quo Vadis säga att dansen är "godtemplarnas arbetsätt" så har han sagt ännu styggare saker om dem än jag någonsin ens kommer att säga, hur illa det är blir... Men dit han leder honom hans egna ord.

"Jämn mark" var det de ville nöta mig på. Jag, jag såg det var rätt och jämt, att de vägrade erkänna att jag fått en extra inbjudan till deras möte, och när jag upplyste att jag fått en både muntlig och skriftlig inbjudan, så förnekades det att den var officiell. Valen, här är den både hvad innehåll, form och stafsätt beträffar, så att den oenigaste läsaren kan få en föreställning om hvad man på vissa håll kallar för ett "möte på jämn mark", men likväl förnekar utmanningen såsom officiell.

Winnipeg i jan. 1912. Ärade pastor Sällström! Vi inbjuder eder härmed på det hjärtligaste att övervara och deltaga i den diskussion som vi i ett annat fall nämnde. Och hoppas vi, det ni vid detta tillfälle framlägger eller upplattning om kyrkornas ställning till det egentliga nykterhetsarbetet. A "W.S.G.T.W." vägnar Kommitterade.

Här är ett dokument i hvarje påta, och jag har icke ens ändrat det i några stafsätt eller punktering. Det kröp fram ur Axel Carlson till sist, att han var den "Kommitterade" som ä äro de "Vikingsarnas" vägnar skickat mig denna kostliga inbjudan, men han kunde inte förstå att den var "officiell", sade han.

Jag gick till mötet i den tro, att jag, enligt brevet skulle få "tillfälle att framlägga min upplattning om kyrkornas ställning till det egentliga nykterhetsarbetet", och när jag efter en lång diskussion äntligen fick detta tillfälle, så talade jag öfver mitt ämne, berisande med historien hvem som började nykterhetsarbetet i Sverige och Canada, samt med statistik huru många präster, representanter olika kyrkosamfund i Förenta Staterna, äro ledare af Anti-Saloon League, den största och mest effektiva nykterhetsorganisation på jorden. Sedan talade jag om i hvilket förhållande jag personligen står till nykterhetssaken, och att jag tillnöt sig nykterhetsvänner i Winnipeg på allt sätt genom att öppna kyrkan för deras möten, lätt godtemplarnas ha fest och deltagit uti i deras program, läst upp deras kongresser från predikanten m. m. och detta gjorde jag på uppmaning från en person i mötet. Men när samma person sedan uppmände mig att redogöra hvarje icke missionsförsamlingarna lätt representera sig vid Anti-Saloon League möte på främlingsvärdens lokal i januari sistnämnda; och hvarför jag icke åtog mig korrespondens med sekretärsstyrelsen i nämnda liga förlidet år, frågade jag om mötet på kvällen verkligen önskade sådana saker framdragas, hvartill svarades ett högljutt "nej". Och då, sedan jag klarlagt så godt tid och omständigheter det tillstodt mig gifna svare, sade jag så här: "Att allendast ett möte på lördagskvällen så sent (klockan var öfver 10) och jag skulle predika 2 gånger på söndagen, torde mötet ursäkta mig ty jag må ha gå."

British Columbias Järnvägs politik.

Blir till stor nytta för Vancouver Island och Peace River distriktet. — Fort George får flera banor.

Från Victoria telegraferades i förgår (tisdags) afton: Premierministern McBride framlade i eftermiddag för legislatures sin plan för nya järnvägsbyggnader, och den var af följande innehåll: Understodt kommer att lämnas för anläggning af Kettle Valley järnväg från Coldwater Junction till Hope, ett afstånd af femtio mil, och ned efter Coquahalla river. V. V. & E. järnvägen skall hafva trafikrättigheter öfver banan, på vilkor som tillfredsställa Great Northern.

Canadian Northern Pacific skall bygga en bana från Kamloops till Kelowna via Grand Prairie och Vernon, samt desuotom en bibana till Lumby, ett afstånd af 145 mil. Till Peace River distriktet. Pacific and Great Eastern railway skall gifvas understöd för en bana från Fort George till North Vancouver, och vidare via andra banor öfver Soan till Vancouver och Westminster. Denna bana kommer med genom Pemberton Meadows och absorberar den nuvarande Howe Soundbanan, vidare en efter Howe Sound, och in till North Vancouver från västra sidan. Detta blir första länken i den bana som skall anöra Peace River distriktet. Bolaget skall äfven uppehålla färjetrafik mellan fastlandet och Victoria.

Canadian Northern Pacific kommer att erhålla förläning för 150 mil på Vancouver Island från Campbell River till Hardy Bay.

Det understöd regeringen kommer att lämna de olika järnvägsprojekten är i kortelst följande. Kettle Valley banan får kostnad \$10,000,000 milen eller halles cirka en halv miljon dollars. Provensen utbetalar äfven \$200,000 för upprättandet af en bro öfver Fraser river till Hope. Denna kommer att sammanlänka Kettle River banan med C.P.R. och gifver en kort bana mellan Vancouver och Kootenay.

Canadian Northern Pacific får en garanti för \$35,000 mil för järnvägsbygget på Vancouver Island. Denna bana kommer att öppna vägen till Strathcona Park.

På Vancouver Island.

Canadian Pacific kommer att bygga från Parksville till Comox på Vancouver Island. E. & Noanans utredning till C. P. R. har godkänts, så att denna bana kan anläggas såsom C. P. R:s Vancouver Island division.

C. P. R. skall öfvertaga Kaslo & Soan järnvägen, och erhåller därfor af provinsen \$100,000. Det kommer att kosta C. P. R. \$400,000 att övertaga denna bana från Great Northern. Kaslo & Soan banan göres brospärrad.

Banan från Fort George till North Vancouver kommer att byggas af Foley, Welch & Stewart, hvilken firma fått samma obligationsgaranti och understöd som Canadian Northern öfver sin stannarna i British Columbia.

En farligt bandit.

När Rice en ung desperat Texas-buradades i Winnipegs fängelse förliden fredags morgon. Han hade gått djärvt tillväga i ett farmarens nära Emerson och efter lossande, af åtskilliga skott tvängt husest alla invånare att hålla armarna upp medan han band den ene efter den andre. Därefter sökte han upp mat och satte sig att äta, hvarutifrån han tillagade sig \$90 jämte en skinnpåse.

Sedan döta var gjordt tvungade han en af gossarne att sela den rakaste häst, de hade, hvarpå han försiktigt åter band gossen och försvann snart därpå utåt vägen.

Emellertid hade den ene af dem lyckats frigöra sig, hvarpå han lösgjorde de andra, och snart hade genom telefonbad hela trakten redta på saken och satte efter brottslingen. Han genkände på alla sidor, och gaf sig frivilligt, då han märkte, att han hade öfvermakten mot sig.

Utän vidare erkände han sitt brott i Emerson och förledes strax därpå till Winnipeg. Farmaren fick igen sina pennningar och sin påse. Han synes vara en förbändad person, som icke är mycket för att släcka ett människolif.

Ett farligt misstag.

Hvita Stjärnliniens ängare Teatone, hvilken anlände till Halifax, N. S. från Liverpool i fördags, medförde 283 passagerare för Portland. Då en af dessa, under sökanndet efter ett biljettkontor för att resa till Montreal, öppnade af misstag en sidodorr, föll han i vattnet och räddades endast stor svårighet i sista ögonblicket.

Ny skandal i Boyce-Sneed's dramet.

Boyce's son försöker handgripligen öfverfalla Sneed's advokat.

Sensation på sensation tyckes af-bisa hvarandra i Boyce-Sneed dramet. Nu har yngsta sonen till mr Boyce, mr Lynn Boyce uppträdt på scenen. Händelsen ägde rum under rättshögen i Fort Worth, Texas i måndags, då mr Boyce hölles som vittne, och Lynn Boyce, som var till ytterligare uppträd och endast största modig kunde afgifva sitt vittnesmål, bekräftade att kapten Boyce i stället för att försöka uppmuntra någon förtäring mellan Albert G. Boyce Jr. och Mrs Lena Sneed gjorde allt för att skilja dem åt. Orsaken till det på samma uppträd torde med säkerhet vara att söka däri att försvarsadvokaten mr McLean, riktade en del ganska djärfva frågor till Mrs Boyce.

Lynn Boyce orolig.

Lynn Boyce satt blott i cirka femtio fot från försvarsadvokaten och syntes vara ganska nervös. Han såg uppborligt på sin mor och på advokaten och blif synbarligen mycket upprörd då advokaten utträdde: "Anser ni icke, mr Boyce, att en man, som bragt vanära öfver sin far och mor och som stulit en annan mans hustru, skulle intagas på ett sjukhus eller döras?" Han af-såg därmed naturligtvis Albert Boyce. Orden voro knappast uttalade förrän Lynn Boyce rusade på advokaten och sökte slå honom till marken. Det kräfftes tre män för att hålla den rasande mannen och rädda advokaten undan den tillänkta misshandeln.

Lynn dömdes till 100 dollars böter och en timmes fängelse.

WINNIPEG HAR FÖRLORAT PRO-CESSEN MOT SPÄRVAGS-BOLAGET.

Högsta domstolen, det engelska Privy Council, har nu afkunnat utslag i det segslitna målet mellan staden och spärsvägsbolaget. Staden yrkade förbud för bolaget att upprätta sina stolpar och ledningar på gatorna, men detta har domstolen icke medgifvit. Man hade allmänt väntat att utslaget skulle bli tvärtom, till stadens förmån, men då nu så ej blif, så inverkans emellertid ljuset ej nämmande på stadens konkurrens med bolaget beträffande huse- och kraftleverans. Därvidlag är det priset och allmänhetens tillfredsställelse som är huvudsaken, och den konkurrens kommer att förtgå som den börjat.

Wadens erhåller godt väntan.

Vid en företags höring i Wadena, Sask., påträffades utmärkt god dricksatten vid ett läp af 13 fot. Man erllöf ej mindre än 700 gallon god vatten per minut. Vederbördade staden kost väntad möjligen åttio dollar och ännu på alla sätt tillvärtaga denna atomogentliga uppträd. Kostnaderna för diverse anläggningar beräknas komma att uppgå till \$110,000.

Postångare instängd i is.

Reid's post och passagerarångare Glenoco, som var försenad ej mindre än sex dagar på sin resa från Louisburg till Port Aux Basques anlände i måndags morgon till den sistnämnda hamnen öfver att hafva varit infusen fr. o. m. måndags kvällen den 9 febr. till söndagen på morgonen den 18. Tack vare en östlig storm bröts isen upp och fartyget befriades från sitt farliga läge.

Calgary ett Mekka för tiggeri.

Vi hafva erfart att 90 proc. af alla tiggare, som ströfva omkring på gatorna i Calgary ej tillhöra denna stad utan ditloekats af den startade allmänna välgörenhet som är rådande i distriktet och som gör Calgary till ett saumkyldigt Mekka för tiggare.

Calgarys fängelse öfverfullt.

I måndags mellan fem och 11 på kvällen arresterades ett tjugoårigt person på grund af olika förselser. Det fanns dessförinnan sju fångar i fängelset och som det inte finnes mer än sexton ensamceller i fängelset blif det naturligtvis trängt om utrymmet. Anklagelserna voro, förfalskning, stöld, lösdriveri, fylleri etc. Enligt polisdomstolens utslag voro emellertid alla brotten af högre grad.

Ministerskifte i Norge.

Från Kristiania, Norge, meddelas att det Konowka kabinettet helt oförmodadt afgått. Den nya regeringen står under ledning af general J. K. M. Bratlie, som äfven innehåller krigsministerportföljen.

Manitoba Goodtemplarnes storloge hade under förra veckan sin session härstädes.

Därvid utlades högsta graden, "the International Supreme Degree", till ett tjugoårigt ordesbröder.

Det var svensk synpunkt anmärkningsvärdaste af Storlogens förhandlingar var frågan om upprättande af en separat skandinavisk storloge, hvarom de svenska logerna motionerat.

Rev. Anderson, Niagar talade kraftigt mot motionen. Han ansåg att man borde snarare sammansluta sig ytterligare i stället för att splittra sig. Professor Martinson talade äfven mot motionen och framhållt att skandinavernas svårighet med engelska språket voro blott af temporär art. Han själf hade kommit hit från Island alldeles okunnig i engelska och nu är han professor i levande språk vid Wesley College.

A andra sidan förtäckades motionens syftning varit af några af de svenska storlogebanden, bl. a. O. Bergensten, Kellher, Sask., samt B. Hägg och W. Egnell, Winnipeg. Deras tro var att uppåtstående af en svensk storloge skulle möjlighöra ett mycket intensivare arbete bland deras eget folk än nu är fallet.

Logen Framtiden Hopp No. 10 hade ett utmärkt möte den 15de den.

Logen hade till detta möte inbjudit storlogeombuden från de svenska logerna ute på landsbygden och infunno sig de samtliga maugranter. Sedan det sedvanliga logarbetet var undantaget, invarunder äfven forekom utgång, öfverloggen till dagens program då ordet lämnades till br. P. M. Dahl, som först höll ett vattalig, uttalande om skandinavernas insats i det kulturella arbetet, samt påpekade att ännu mycket mera kunde göras i den vägen. Till sist riktade han några ord till den nyutgånga unga sterna hvarerfor han lämnade ordet till de besökande storlogeombuden. Br. Dahlstad mottogs med skällande applåder.

Ombuden redogjorde nu för arbetet, hvaraf framgick att landsorlogerna arbetat under mycket svåra omständigheter, försökade af de långa vägar medlemmarna hafva förläts för att besöka logemöten; således uttalades att en familj hade ett reafyrty mil! Dock är detta ett glädjande bevis på intresset och energien som dessa ordenssystem har för vårt arbete. Heder åt sådana medlemmar! Äfven motestiderna spela en stor roll i arbetet och många af våra styrkor utgå på landsbygden hafva mycket svårt för att få löppliga rum för sina möten, men trots allt detta fortsatta logerna sin verksamhet i hopp om bättre tider, och önskad alla vänskap, samt på många ställen rent af motstånd från kyrkornas sida, ökas mellansamtal stadigt.

Som ett glädjande tidens tecken uppläste br. Alf. Egnell att den iuderska församlingen i Calgary ungdomsförening sånt \$25 till var G. T. missionsfond för förbehåll af. Då den första talaren som såndes ut för en dag. — "Gårek då och gör samhället!"

Logemötet var besökt af sjuttiofem medlemmar och logen Eldfrottningen besökte mötet som loze och infördes högljuddigen i i notessalen. En anmälan af sin kandidatur för intågning nästa möte mottogs med stormande bifall.

Vår motion i the Grand Lodge of Manitoba and the North-West om organisationen af en skandinavisk storloge för västra Canada kom ej till något resultat, men logerna äro eniga om att ej förlora mötet förrän målet är uppnått. Hög Orelen skulle tvärtom utan göra stora vinnningar bland vårt folk om de skandinaviska logerna vore organiserade under en skandinavisk storloge. Den nuvarande skandinaviska storloge har visat sig överskän, åtminstone i hvad angår oss skandinavier. — O. L. H.

DIREKT LAGSTIFTNING I ALBERTA.

Det stort steg framåt.

Härom dagen affattades i Alberta legislatures en resolution, hvart förordnades direkt lagstiftning med iakttagelse af referensom. Det märkvärdiga var att resolutionen, som väcktes af de liberala, äfven rönte understöd från konservativa håll. Här i Manitoba däremot verkar talen om direkt lagstiftning på de konservativa som det röda skynket på tjuren.